

[Kai Møltke.]

tallet her i folketinget. Må vi betragte det som en af en ny regerings første handlinger, at den øjeblikkelig og uden omsvøb skrider til anerkendelse af regimet i Hanoi? Det tror jeg kunne skaffe nogen klarhed.

Det andet spørgsmål, som jeg kunne lide at tage frem her, og som allerede med rette er blevet fremhævet, er chokvirkningen af de Pentagondokumenter, som endelig kommer på bordet. Vi har jo fået uddragene. Ville det ikke være godt, om en kommende udenrigsminister påtog sig at offentliggøre uddragene af Pentagonrapporten og ledsagede disse vigtige afsnit med en dokumentation af, hvorledes de politiske partiers ordførere i samme periode fremstillede tingene i det danske folketing og for den danske offentlighed? Jeg tror, det ville skabe klarhed over, at en politik blev uholdbar, at en politik byggede på falske forudsætninger, og at man over for befolkningen gav ensidige og uanstændige oplysninger.

Dernæst til selve forslaget indhold. Jeg vil selvfølgelig med glæde benytte denne sidste lejlighed til at understrege nødvendigheden af en øjeblikkelig optagelse af diplomatisk forbindelse med Hanoi. Det er en naturlig ting, og det forstod man selv på udenrigsministeren, det forstod man på de borgerlige ordførere. Vi anerkender jo Nordvietnam som en stat, vi anerkender den for så vidt, men det er et spørgsmål om det opportune i at komme med anerkendelsen netop nu.

Der er sket visse forskydninger i den internationale situation, vi har Nixons forestående besøg i Kina, og vi har det forestående sovjetiske besøg i Hanoi, og det er måske rigtigt, at magtmæssigt her på jorden er det superstormagternes stemme, der fremfor alt afgør tingene og lader sig høre i vigtige spørgsmål. Men lige så givet er det dog, at det alene af afvente, hvad der sker, det er det, vi har gjort i årevis uden at komme med mærkbare bidrag. Jeg kunne have ønsket, at man sammen med anerkendelsen af Hanoistyret også var skredet til at træffe visse provisoriske, forbigående beslutninger, hvor det drejer sig om regeringen i Saigon.

Medens man kan sige, at Hanoistyret er nødvendig partner i en hvilken som helst fredelig løsning af Indokinakonflikten, er

det lige så givet, at den nuværende regering i Saigon under præsident Thieus forsæde er en af de holdbare hindringer for, at det kan komme til en fredelig løsning. Derfor rejser jeg spørgsmålet, om man ikke midlertidigt skulle fratage Bangkokambassadøren hans pligter over for Saigons regering, så længe præsident Thieu repræsenterer dette styre. Vi har jo ikke alene fået chokene med Pentagonrapporten, vi har i lige så høj grad fået chokene med præsidentkandidater, som trækker sig tilbage, idet de siger, at det hele er tilrettelagt ved valgsvindel, og samtidig kommer med oplysninger om, at den amerikanske ambassadør har tilbudt kontante pengemidler, hvis de blot vil opretholde deres kandidatur.

Se, når forholdene er sådan, så tror jeg også, det kræver en klar tilkendegivelse af, at med dette styre suspenderer Danmark foreløbig sine forbindelser, indtil bedre og mere normale forhold er indtruffet i Vietnam. I 7 punkts programmet fra den provisoriske revolutionsregering i Vietnam siger man jo tydeligt og klart, at man er villig til at forhandle om en fælles sydvietnamesisk regering, blot ikke med Thieu og hans tilhængere i spidsen. Men når det er tilfældet, så er altså en af de væsentlige hindringer for freden netop det, at Danmark opretholder diplomatisk forbindelse med Saigon, hvor regeringen endnu en gang nægter at indlede normale forbindelser med Hanoi, som alle indrømmer må være en vigtig partner i en fredsslutning.

Vietnambevægelser og Vietnamstandpunkter kommer ikke alene frem her i dette folketing, det er spørgsmål, som rejses ude omkring i befolkningen og ikke mindst af ungdomsorganisationerne. I den henvendelse til folketinget, som er foretaget af de danske Vietnamkomiteer, finder man heldigvis fra ungdomsorganisationerne De Studerendes Fællesråd, Danmarks socialdemokratiske Ungdom, Frit Forums Landsforbund, Radikal Ungdom, SFs Ungdom, venstresocialistisk parti og SF som underskrivere af dette dokument sammen med en række vigtige faglige organisationer. Partierne her i tinget forbereder sig nu på at gå ud i den store styrkeprøve om, hvordan landets politik skal være i fremtiden. Jeg tror, at man herinde i tinget klart skal bekende kulør ved at stemme for det forslag